

POŠTOVÉ Slovenská ZVESTI POŠTA

ČASOPIS ZAMESTNANCOV SLOVENSKEJ POŠTY

JÚL 2016

TÉMA ČÍSLA
Rozhovor
s Petrom
Kažíkom

strany 4–5

AKTUÁLNE

Spomienky
na Ruskov

strana 10–11

Akčné Kysučanky

čítajte viac na stranách 8–9

AKTUÁLNE

Hry radosti...

velká fotoreportáž zo Športových dní
Slovenskej pošty v Nitre, Prešove a Zvolene
na stranách 14 – 19

Hodnotenie pôšt cez aplikáciu

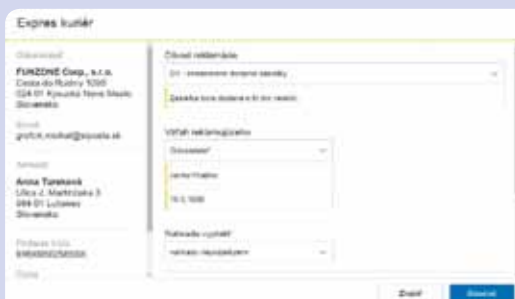
 – nová služba pre klienta

Slovenská pošta, a. s., (SP) sa pripojila k mnohým slovenským a českým firmám, ktoré ponúkajú klientom možnosť hodnotiť úroveň svojich služieb cez webovú aplikáciu Staffino. Od 25. 5. 2016 môžu zákazníci v rámci 3-mesačnej pilotnej prevádzky hodnotiť služby na 35 vybraných pobočkách.

Staffino je jednoduchý nástroj na hodnotenie prostredníctvom webovej aplikácie v mobilnom telefóne alebo cez internet. Naši klienti tak môžu vyjadriť svoj názor podĎakovaním alebo pripomienkou v šiestich hodnotených kategóriách a to ochota a prístup, rýchlosť vybavenia, priestory pošty, listové a balíkové služby, peňažné služby a elektronické oznamovanie zásielok.

Doteraz sa nám podarilo získať 772 hodnotení, z toho je 540 pozitívnych. Najviac hodnotenou kategóriou, s počtom 160 podĎakovaní, je ochota a prístup našich zamestnancov. S najvyšším počtom pozitívnych hodnotení je zatiaľ najlepšia Pošta Bardejov 1, za ktorou nasleduje Pošta Spišská Nová Ves 1. Prostredníctvom e-mailu boli taktiež oslovení zákazníci, ktorí si aktivovali službu Elektronické oznamovanie zásielok. Doposiaľ nám podĎakovalo 81 zákazníkov z celkového počtu 101 hodnotení tejto služby.

Veríme, že pomocou aplikácie Staffino sa nám podarí prispieť k zlepšeniu služieb a získame aj ďalšie podĎakovania, ktoré patria Vám, našim zamestnancom.

Reklamácie už aj on-line

Pre všetkých našich zákazníkov sme začiatkom roka sprístupnili možnosť podať reklamáciu už aj on-line prostredníctvom aplikácie ePodací hárok. Od januára 2016 tak namiesto osobnej návštevy pošty, môže zákazník podať reklamáciu napr. z pohodlia svojho domu. V súčasnosti je týmto spôsobom podávaných už 16% reklamácií na listy a balíkové zásielky. eReklamácie tak rozšírili skupinu eslužieb poskytovaných Slovenskou poštou, s cieľom umožniť čo najväčší komfort zákazníkom pri využívaní našich služieb. Cieľom eReklamácií je aj prispieť k postupnému presunu „neobchodných“ činností z priehradiek pôšt na podporné útvary SP tak, aby naše pošty mali viac priestoru pre „výnosové činnosti“.

Inovácie v aplikácii ePodací hárok

Naša elektronická služba ePodací hárok sa teší v radoch našich zákazníkov veľkej obľube. Dnes ju využíva viac ako 125 000 zákazníkov. V ostatnom čase prešla táto služba radom zmien, súvisiacich predovšetkým so skvalitňovaním balíkového portfólia, čím sme dosiahli cca 73% podiel na podaji cez ePH. Teraz je našou ambíciou preklopiť aj pri listových zásielkach na elektronický podaj čo najväčší počet zákazníkov, keďže podiel dosahuje približne 30%.

Začiatkom mája sme v aplikácii priniesli novinky, ktoré zákazníkom výrazne zjednodušia podaj tuzemských aj medzinárodných listových zásielok. Veríme, že práve tieto novinky budú podnetom, aby zákazníci, ktorí zatiaľ čaru elektronického podaja nepodľahli, ho vyskúšali. **Prvou výraznou zmenou je**, že na všetky úradné zásielky a doporučené listy so službou Doručenka je možné uskutočniť potlač údajov na nový typ doručenkovej obálky formátu C5 v biano prevedení. Na obálky sa vytlačí aj podacie číslo vrátane čiarového kódu. **Druhou inováciou**, ktorú sme našim zákazníkom priniesli, je možnosť vytlačiť si colné vyhlásenia pre doporučené a poistené listy do cudziny v čiernobielym prevedení. Colné vyhlásenie CN22 je súčasťou adresného štítku v prípade, ak je obsahom zásielky jeden druh tovaru, prípadne jeho hodnota nepresiahne 300 DTS. V ostatných prípadoch sa z aplikácie okrem adresného štítku vytlačí aj colné vyhlásenie CN23. Povinnosťou zákazníka je podpísanie colného vyhlásenia. Všetky doklady sa vkladajú do **Samolepiacich priesvitných obálok C5**, ktoré sú našim zákazníkom k dispozícii bezplatne na pošte. **Zákazníci určite ocenia aj tretiu novinku** pri listových zásielkach v podobe možnosti vytlačiť si z aplikácie dobierkový kupón CN 29ter, pre doporučené a poistené listy do cudziny.

Nové funkcionality sme priniesli aj pre podávateľov balíkových zásielok vo forme zjednodušenia podaja zásielok do cudziny v charaktere:

- **tlač adresných štítkov a colných vyhlásení pre zásielky EPG**
- **tlač poštových sprievodiek vrátane colných vyhlásení pre balíky do cudziny**
- **tlač dobierkového kupónu CN29ter pre balíky na dobierku do cudziny**

Oderaz si tak zákazníci môžu sprievodné doklady v čiernobielym prevedení vytlačiť priamo z aplikácie aj pri balíkových zásielkach. Polia pre zadávanie údajov potrebných pre vyplnenie colných vyhlásení sú sprístupnené len pre krajiny, kde sa colné vyhlásenie vyžaduje. Sprievodné doklady určené na tlač sú v PDF súbore usporiadané v poradí:

1. formáty pre tlač na lepiace štítky/obálky (adresné štítky)
2. formáty pre tlač na kancelársky papier (sprievodky, colné vyhlásenia, dobierkové kupóny).

Počet kópií colných vyhlásení sa môže líšiť v závislosti od požiadaviek krajiny určenia (doklady sú v ľavom dolnom rohu očíslované poradovým číslom dielu a celkovým počtom dielov). Pred podajom zásielok je potrebné sprievodné doklady podpísať. Súčasťou vytlačených sprievodných dokladov je aj čiarový kód, po zosnímaní ktorého sa výrazne skrúti vybavenie zákazníka na pošte. Vytlačené doklady sa vkladajú do **Samolepiacich priesvitných obálok C5**, ktoré sú k dispozícii bezplatne na pošte. **Zjednodušte si aj vy podávanie listových a balíkových zásielok a prejdite na podaj prostredníctvom ePodacieho hároku alebo to odporučte našim zákazníkom.**

Poštová karta – Komerčná

Slovenská pošta prichádza s ďalšou novinkou, tentokrát sa zamerala na podnikateľské prostredie. Po úspešnom produkte Poštovej karty, ktorú si zriadilo už viac ako 380-tisíc občanov, ponúka pošta aj Poštovú kartu – Komerčnú.

V spolupráci s dcérskou spoločnosťou SPSS, a. s., rozšírila svoje produktové portfólio o Poštovú kartu – Komerčnú, určenú pre právnické osoby a fyzické osoby – podnikateľov.

Umožňuje tak aj podnikateľom robiť bezhotovostné platby za vybrané tovary a služby na každej pošte, a taktiež zjednodušuje a sprehrďadňuje účtovníctvo vďaka súhrnnej faktúre.

Poštovú kartu – Komerčnú je možné si zriadiť na viac ako 600 poštách. Predplatenou kartou majú klienti prístup k elektronickým peniazom evidovaným na Kartovom účte.

Súčasťou Poštovej karty – Komerčnej je program výhod – **Prémiový program**. V rámci tohto programu je klientom poskytnutý komplexný prehľad o realizovaných úkonoch prostredníctvom elektronickej súhrnnej faktúry. Takže majitelia Poštovej Karty – Komerčnej si už nemusia odkladať účtovné doklady a potvrdenia z pošty, ale po ukončení mesiaca dostanú elektronickú súhrnnú faktúru. Spolu s ňou získajú aj detailný výpis transakcií, ktorý obsahuje finančné aj nefinančné transakcie s miestom a časom realizácie. Zadaním platnej e-mailovej adresy je klientom zasielaná e-mailová notifikácia o každej platobnej operácii.

V rámci Prémiového programu je možné ku každému Kartovému účtu pod číslom klienta zriadiť i ďalšie karty. Užitočné je to najmä v prípade, ak pracuje v spoločnosti viacero zamestnancov, ktorí zabezpečujú spracovávanie, preberanie a podávanie korešpondencie na pošte. Každá z týchto kariet môže mať vlastné limity i vlastný PIN kód.

Klienti môžu zároveň využívať pohodlný bezhotovostný spôsob platby na pošte. Keďže ide

o predplatenú kartu, je potrebné, aby si držiteľ vložil (dobil) finančné prostriedky na kartu, a to on-line na <https://dobi.postova-karta.sk/> alebo v hotovosti na každej pošte, prevodom, či inkasom z platobného účtu.

Dcérska spoločnosť Slovenskej pošty SPSS, a. s., priniesla ďalšiu novinku pre majiteľov Poštovej karty – Komerčnej, aplikáciu „Obchodník Poštovej karty“. Každý majiteľ Poštovej karty – Komerčnej sa podpisom zmluvy automaticky stáva aj Obchodníkom Poštovej karty. Táto mobilná aplikácia umožňuje prijímať obchodníkom pomocou smartfónu bezhotovostné platby od majiteľov Poštovej karty.

Aplikáciu Obchodník Poštovej karty sa v rámci skúšobnej prevádzky rozhodla využiť aj spoločnosť Best Shot, s.r.o. „*Prevádzkujeme vinotéku Tri-šty-ri s talianskymi vinami na Palisádach v Bratislave. Spolu so Slovenskou poštou sme pre našich klientov pripravili 10% zľavu na prvý nákup s Poštovou kartou. Presvedčila ma hlavne skúšobná prevádzka bez akýchkoľvek poplatkov a záväzkov, jednoduchý prístup. Výhodný je aj poplatok len 0,5% z platby a odmena klientovi 0,5% z platby priamo na jeho účet. Pričom klient hneď vidí, že to dostal od nás a môže to použiť na ďalší nákup. Je to omnoho výhodnejšie, ako boli ponuky od bežných bánk, pre ktorých sme len jeden menší klient z mnohých,*“ hovorí o začiatkoch spolu práce majiteľ Best Shot Martin Marikovič. Dodáva, že platba Poštovou kartou a zúčtovanie bolo rýchle, jednoduché a takisto personál jeho prevádzky sa s terminálom skamarátil priam „bleskurýchle“. „*Vďaka odfoteniu bločku z registračnej pokladne si vedeli zjednodušiť aj uzávierku.*“

„*Hneď v prvých dňoch sme zaznamenali zvýšený záujem zo strany zákazníkov o našu prevádzku, aj vďaka emailom, ktoré rozposlala pošta. Takisto naše tržby boli vďaka akcii nadštandardné. Čiže pri nulových nákladoch sme napriek poskytnutej zľave mali pozitívny výsledok. Skvelé!*“ hovorí Martin Marikovič.

Každý majiteľ Poštovej karty – Komerčnej totiž môže využívať mobilný platobný a vernostný terminál zdarma, bez záväzkov a navyše tak spropaguje svoju prevádzku medzi zákazníkmi Slovenskej pošty.

„*Osobne by som odporúčal Poštovú kartu – Komerčnú skôr menším prevádzkam, ktoré nechcú drahý a nepohodlný terminál od banky a chcú do svojej prevádzky pozvať nových zákazníkov z okolia. Rovnako sa mi však páčia aj výhody karty pre malých a stredných podnikateľov, ktoré môžu využiť pri platbách za poštové služby na poštách. Nemusia platiť hotovosťou,*“ dodáva konateľ spoločnosti Best Shot, s.r.o.

Viac informácií je dostupných na <https://postova-karta.sk/postova-karta-komerčna.html>

Čo je western union?

Western Union je bezpečný a najrýchlejší spôsob zasielania a prijímania hotovosti na viac ako 500 000 vyplatných miestach a vo viac ako 200 krajinách na celom svete bez toho, aby ste potrebovali bankový účet. Peňažnú hotovosť je možné vyplatiť už o niekoľko minút po odoslaní.

Od 1.3.2016 poskytuje túto službu Slovenská pošta, a.s., na vybraných poštách pod hlavičkou spoločnosti SPSS,a.s., spoločného podniku Slo-

venskej pošty, a.s. so 60% podielom a Poštovej banky, a.s. s podielom 40%, ktorá je zástupcom spoločnosti Western Union na Slovensku.

Službu mesačne využíva viac ako 30 000 klientov; v prípade, ak potrebujete zaslata peniaze do zahraničia, alebo naopak dostať peniaze zo zahraničia na Slovensko, je práve Western Union tou najlepšou voľbou.

Nechajte starosti spojené so zasielaním peňazí na odborníkov a poraďte to aj Vaším známym a priateľom!

Dávať veciam zmysel

S počítačom si „tykal“ už od základnej školy. A aj keď programovanie bolo jeho záľubou, nakoniec vyštudoval finančný manažment na Fakulte financií UMB v Banskej Bystrici. Na začiatku profesionálnej kariéry sa však opäť vrátil k IT oblasti do jednej z piatich najväčších konzultačných firiem – Accenture, kde sa zameriaval na projekty v oblasti informačno-komunikačných technológií, aby sa neskôr stal generálnym riaditeľom sekcie informatiky na Ministerstve zdravotníctva SR. V súčasnosti je **novým riaditeľom sekcie IT na Slovenskej pošte**. Peter Kažík hovorí, že napriek tomu, že niekedy máme informačných technológií plné zuby, pretože majú tendenciu riadiť náš život, musíme sa naučiť s nimi žiť, keďže je v nich skrytá naša budúcnosť.

Myslím si, že programové riadenie na Slovenskej pošte sa osvedčilo, keďže rovnaký zmenový program sa teraz zavádza aj na Ministerstve zdravotníctva SR. Na Slovenskej pošte sa v prvej fáze zapojilo do Programu zmien 200 zamestnancov, v ďalšej vyše 400 zamestnancov, ktorí naozaj reálne pomohli napredovaniu Slovenskej pošty. Keď sa pýtate, ktorý projekt mi prischol k srdcu, tak sú to jednoznačne Elektronické predplatné služby, tzv. elektronické kolky. Zároveň je to projekt, s ktorým sme sa aj najviac vytrápili ☹. Rozsahom ide o jeden z najväčších projektov v rámci Operačného programu informatizácie spoločnosti, pretože má dopad prakticky na všetkých obyvateľov Slovenska a prichádza s ním do styku vyše 30 tisíc úradníkov. Je to doposiaľ najnáročnejší projekt, ktorý som mal možnosť manažovať. Kolkové známky totiž v novembri 2014 skončili a odvtedy už nebolo cesty späť, systém eKolok musel fungovať naplno. V súčasnosti už majú

Na Slovenskej pošte ste začali zavádzať projekty ako projektový manažér v roku 2012. Ako by ste zhodnotili Program zmien, ktorého súčasťou boli všetky projekty, za posledné roky na Slovenskej pošte?

☺☺ Je pravda, že na Slovenskú poštu do programovej kancelárie som prišiel v čase rozbehu kľúčových projektov, avšak vzhľadom na ich komplexnosť a previazanosť bolo podstatné, aby sa nám nerozišli vo svojej podstate a cieľoch a tak sme zaviedli programové riadenie a vytvorili programovú kanceláriu, ktorá by dokázala tieto projekty efektívne riadiť a naplniť strategické ciele Slovenskej pošty. Spoločne s kolegami v programovej kancelárii sme stanovili pravidlá pre riadenie takto definovaných programov a projektov prostredníctvom novej OS-37 a následne rozbehli Program zmien – kľúčový transformačný program posledných 4 rokov na Slovenskej pošte.

Bola to pre nás výzva dokázať a ukázať, že aj napriek predstavám mnohých o ťažkopádnosti gigantu Slovenskej pošty, úspešne zavedieme Program zmien a jeho jednotlivé projekty do prevádzky. Mal som pocit, že vtedajší generálny riaditeľ Tomáš Drucker je zárukou toho, že to pôjde. Dnes som rád, že ma presvedčil aby som sa stal súčasťou tohto dnes už úspešného tímu, aj vďaka ktorému vzhľadom na plnenie vytýčenej stratégie Slovenskej pošty, hodnotím Program zmien vysoko pozitívne.

Ktorý z projektov vám najviac prischol k srdcu a s ktorým ste sa natrápili najviac?

☺☺ K srdcu mi prischol celý Program zmien, ktorý definoval a implementoval množstvo zmien, priniesol veľa nových produktov a služieb, zefektívnil náklady, priniesol nové výnosy a celkovo významne prispel k hospodárskemu výsledku, ktorý bol tri roky po sebe pozitívny.

občania k dispozícii viacerou spôsobov úhrady súdnych a správnych poplatkov, od základnej úhrady na kiosku až po modernú mobilnú aplikáciu. Som rád, že systém eKolok funguje a my sme naplnili očakávania. Rád by som sa pri tejto príležitosti podakoval za skvelú spoluprácu celému tímu, ktorý pri uvádzaní systému eKolok do prevádzky odviezol obrovský kus práce.

Aké zmeny plánujete zaviesť v novej pozícii riaditeľa sekcie informačných technológií?

👉 S problematikou IT na pošte som sa zblížil už ako programový manažér, keď z tejto pozície som koordinoval a zastrešoval všetky projekty domény IT. Teraz keď sa postupne oboznamujem aj s prevádzkovou časťou IT, snažím sa vytvoriť si jasný obraz o tom, čo bude pre Slovenskú poštu v oblasti informačných technológií najbližšie roky dôležité.

Okrem pokračovania v rozbehnutých projektoch a ich úspešnej implementácii, by som sa rád rozbehol nové projekty týkajúce sa zavedenia Enterprise architektúry, Centrálného monitoringu a riadenia prevádzky, ktoré by boli zamerané na strategické riešenie problémov v bežnej IT prevádzke. Taktiež je potrebné personálne zastabilizovať IT, či už v oblastiach kde sme poddimenzovaní, ale takisto aj v oblastiach kde je vysoký dopyt po odborníkoch. Trh je v tejto oblasti nekompromisný a je často veľmi náročné udržať si šikovných ľudí v spoločnosti, ktorá má svoje obmedzenia. Budem sa preto snažiť nájsť spôsob ako čo najefektívnejšie nastaviť personálnu politiku nielen na jednotlivých kľúčových pozíciách, ale aj celkovo v rámci celej sekcie IT. Uvažujem napríklad nad spoluprácou s technickými vysokými školami a zapojením jej študentov do vybraných činností na sekcii IT formou absolventskej praxe. Využili by sme tak vysoký potenciál týchto študentov a tých najlepších by sme mohli neskôr zapojiť do plnohodnotného pracovného procesu.

Na Slovenskej pošte máme v oblasti IT veľa dodávateľov, pretože si to ani mnohokrát neuvedomujeme na čo všetko potrebujeme IT?

👉 Momentálne používame takmer 200 informačných systémov, čo je skutočne veľké množstvo. Keby sme si všetky tieto systémy prešli jeden po druhom, ktorý nám na čo slúži, tak okrem niekoľko kľúčových systémov ako napríklad APONET – prihradkový systém, LOGIS – logistický systém alebo SAP – účtovný systém, by sme narazili na veľa malých pomocných systémov, množstvo z nich vyrobených v našej vlastnej réžii, programátormi na našom IT. Aj týmto spôsobom by sme tak mohli získať obraz o rôznorodosti prostredia Slovenskej pošty a množstve služieb a produktov, ktoré poskytuje. V tejto komplexite je úlohou IT zabezpečiť, aby jednotliví užívatelia týchto systémov boli spokojní s ich bezproblémovou prevádzkou, aby nedošlo k výpadku systému alebo dokonca ohrozeniu bezpečnosti uložených dát. Tieto úlohy IT si veľa ľudí neuvedomuje a činnosti niektorých kľúčových oddelení na sekcii IT sú vo všeobecnosti málo známe. V posledných rokoch sa IT stalo

kľúčovým aj pri strategickom rozvoji Slovenskej pošty, keď takmer každý nový projekt si vyžaduje zásah do informačných systémov. Aby sme všetky tieto potreby vedeli čo najefektívnejšie realizovať, prebieha niekoľko kľúčových projektov ako Konsolidácia IS, Konsolidácia IKT infraštruktúry, Konsolidácia dát a Bezpečnosť IT.

Máte už nejaké svoje predstavy, napriek tomu, že vo funkcii ste krátko, akým smerom by ste sa chceli uberať?

👉 Mám vytyčených päť pilierov, na ktorých stojí naše IT a miera podpory ktorých bude určovať nielen smerovanie v oblasti IT ale aj celej Slovenskej pošty. Vzhľadom na vysokú závislosť na IT technológiách, je prvým a jedným zo základných pilierov hardvér a teda potreba obnovy malého a veľkého hardvéru. Uvedomujeme si, že máme veľa počítačov vo vysokom veku, a že niektoré z nich už sú nielen fyzicky ale aj morálne zastarané. Preto máme v rámci tohto piliera pripravený plán obnovy nielen pracovných staníc na prihradkách ale aj samotného centrálného hardvéru – serverov a dátových úložísk. Veríme, že už tento rok sa podarí aspoň menšia obnova a v budúcnosti dvoch – troch rokov by sme veľmi radi výrazne vylepšili „dátum narodenia“ našich počítačov.

Druhý dôležitý pilier je údržba informačných systémov a podpora nových produktov a služieb. V tomto prípade je úlohou IT zabezpečiť prevádzku IS v zmysle definovaných biznis požiadaviek na ich dostupnosti a taktiež čo najefektívnejšiu implementáciu. Veľakrát na IT musíme hľadať riešenia, ktoré by podporili navrhované nové produkty a služby tak, aby náklady na ich implementáciu neboli showstopperom pre ich uvedenie do života. Aj preto realizujeme projekty ako Konsolidácia IS, ktorý ma za úlohu konsolidovať informačné systémy a zvyšovať tak ich efektívnosť.

Tretím strategickým pilierom je bezpečnosť systémov a prevádzky na Slovenskej pošte. Žijeme v kybernetickom svete, v ktorom neustále pribúdajú programátori, tzv. hackeri, ktorí či už pre zárobok alebo len pre zábavu sa snažia napadnúť cudzie informačné systémy a dostať sa k citlivým údajom (databázy klientov a pod.). V Slovenskej pošte evidujeme každoročný nárast bezpečnostných útokov. Musíme sa preto chrániť a jedinou účinnou zbraňou, keď aj Slovenská pošta poskytuje online internetové služby, je neustále vylepšovanie bezpečnostných procesov a systémov. Minulý rok získala Slovenská pošta dôležitý bezpečnostný certifikát ISO 27001, ktorý budeme tento rok obhajovať. Spolu s kolegami sme pripravili množstvo opatrení, ktoré nám ho určite pomôžu obhájiť. Zároveň však musím dodať, že nás napriek tomu ešte čaká

kus práce v projektovej oblasti Bezpečnosť IKT, kde jedným z kľúčových projektov je napríklad implementácia systému Centrálného monitoringu a riadenia prevádzky.

Štvrtým pilierom prevádzky a hlavne rozvoja IT je MDM – čo v skratke znamená Master Data Management, alebo inak povedané jednotné riadenie dát. Tento projekt v rámci skupiny projektov Konsolidácie dát má strategické postavenie a postupne sa realizuje už niekoľko rokov. Cieľový stav, ktorý chceme naplniť je, aby všetky kľúčové systémy v ktorých evidujeme zákazníkov alebo produkty a činnosti s nimi súvisiace boli prepojené na centrálné číselníky, ktoré budú súčasťou systému MDM. Takto budeme schopní zabezpečiť, aby každý systém pracoval s tou istou databázou číselníkov či už zákazníkov, produktov alebo napríklad adresných miest. Vďaka tomu budeme robiť zmeny v systémoch jednoduchšie a efektívnejšie a taktiež sa výrazne zlepši spolupráca so zákazníkmi.

Piatou prioritou, pilierom sú elektronické služby. Slovenská pošta v súčasnosti poskytuje niekoľko základných elektronických služieb ako EPH alebo sledovanie zásielky a má záujem ich rozšíriť. Preto v rámci projektu eKonto bolo analyzovaných viac ako 100 ďalších potenciálnych elektronických služieb z ktorých bolo vybraných cca 15, ktoré majú vo svete komerčný úspech a Slovenská pošta by ich rada zaviedla pre svojich klientov. Slovenská pošta v tejto oblasti aktuálne skúma záujem o tieto služby, pretože vybudovanie potrebnej infraštruktúry je pomerne nákladná záležitosť a aktuálne je otázna návratnosť týchto služieb.

Keď sa nezaobráte projektmi alebo IT, čo vás najviac naplňa?

👉 Asi najviac moja rodina a deti vo veku 4 a 7 rokov, ktoré sa vedia postarať o veľkú väčšinu môjho voľného času. V tom ostatnom voľnom čase (najmä po večeroch) si rád zijdem s kamarátmi na dobré víno, prípadne sa vytrámim na ľad zahrať si hokej, čo je moja srdcovka, pri ktorej sa viem naozaj dobre odreagovať. Neohrdnem ale ani pozvánkou na ďalšie športy ako sú futbal, squash, volejbal či tenis. Žijem športom a v zime moje absolútne top je lyžovanie a skialpinizmus.

Čo vás najviac pozitívne prekvapilo na Slovenskej pošte?

👉 Jednoznačne ľudia a kolektív. Na Slovenskej pošte som sa stretol so skvelými ľuďmi, ktorí majú záujem posunúť Slovenskú poštu ďalej a veci riešiť. Ale sa aj radi zabavia aj mimo pracovného času a veľmi dobre si s nimi rozumiem. Napriek tomu, že sme roľská organizácia trochu „ťažšia“ na nejaké rozhybanie, cítim sa skutočne ako súčasť poštárskej rodiny. Sme jeden tím a som veľmi rád, že to tak skvele funguje.

Generálny riaditeľ hovoril s vedúcimi pôšt o napredovaní aj o plnení plánu

Napredovanie Slovenskej pošty, hodnotenie výsledkov a plnenie stanoveného plánu boli hlavné témy troch regionálnych stretnutí generálneho riaditeľa Slovenskej pošty Róberta Gálíka a riaditeľa úseku pobočkovej siete a retailového predaja Jozefa Kissa s vedúcimi hlavných a niektorých priradených pôšt. Pracovné porady sa uskutočnili v mestách Košice, Žilina a Trnava. Celkovo sa ich zúčastnilo 384 vedúcich hlavných pôšt a vybraných vedúcich pridelených pôšt, z toho najsilnejšie zastúpenie bolo v Žiline.

„Rok 2015 bol z pohľadu hospodárenia úspešný, pretože v rámci hospodárneho výsledku sme dosiahli 4 milióny EUR pred zdanením. Šetrili sme a optimalizovali na všetkých nákladových položkách, okrem osobných nákladov, kde sme naopak minuli oproti plánu viac o 6 371 tis. EUR. Napriek navýšeným osobným nákladom, nie všetky stanovené ciele v rámci plánovaných výnosov boli splnené,“ hodnotil generálny riaditeľ SP Róbert Gálik. *„Chceme lepšie využiť potenciál pobočkovej siete, ľudí, ich schopnosti, očakávanú produktivitu, aby sme vedeli naplniť to, čomu sme sa zaviazali v podnikateľskom pláne na rok 2016,“* doplnil. Zároveň sa poďakoval za ich obetavosť, výkony a nasadenie, ktorú odvádzajú, a povzbudil ich k ďalšej práci.

„Aby sme vykompenzovali straty z univerzálnych služieb, zaviedli nové produkty a služby s cieľom stať sa Národným operátorom pre oblasti financii, poistenia, telekomunikácií a služieb štátu. Nastavenie parametrov pre produkty alebo služieb vedie síce k vyššej návštevnosti našich pobočiek, ale je to hlavne o osobnej iniciatíve a osobnej aktivite každého z Vás. Všetci sme súčasťou veľkej Poštárskej rodiny, za ktorú nesieme aj zodpovednosť. Naplnenie očakávaní klientov, zamestnancov, verejnosti je našou najvyššou prioritou,“ dodal riaditeľ úseku pobočkovej siete a retailového predaja Jozef Kiss.

Inaugurácia detskej poštovej známky Filatelia

Slovenská pošta, a. s., sa každý rok snaží naplánovať samostatnú emisiu poštovej známky k najväčšiemu sviatku zberateľstva na Slovensku, ktorým bezpochyby sú Bratislavské zberateľské dni realizované spoločnosťou Incheba expo od roku 2003.

V tomto roku to bola emisia poštovej známky s personalizovaným kupónom s príznačným názvom FILATELIA, zameraná nielen na propagáciu poštových známok, ale aj listovej formy komunikácie medzi najmladšou generáciou, ktorá vyrastá na elektronických komunikačných médiách, s čím súvisí aj absencia potreby zbierania hodnotných zberateľských predmetov u detí. Upravený tlačový list známky s motívom poštového holuba, ako symbolu prepravy zásielok, od renomovanej ilustrátorky Kataríny Macurovej, vyšiel s potlačenými kupónmi propagujúcimi 90. výročie rozhlasového a 60. výročie televízneho vysielania na Slovensku, grafický dizajn ktorého realizoval tiež renomovaný slovenský ilustrátor Igor Derevenec. „Krstnými rodičmi“ novoemitovanej poštovej známky sa stali: predseda predstavenstva a generálny riaditeľ Incheby Expo Alexander Rozin, generálny riaditeľ RTVS Václav Mika a podpredsedníčka predstavenstva a riaditeľka úseku generálneho riaditeľa SP, Ivana Piňosová.

Spolu s touto poštovou známkou bol vydaný aj úplne nový filatelistický produkt vo forme detskej rozprávkovkej knihy „Tajná správa“ z pera jedného z najvýznamnejších slovenských autorov detských kníh súčasnosti, Branislava Jobusa. Tento autor, známy aj ako vynikajúci hudobník, zložil o hlavnom hrdinovi tejto

rozprávky, poštovom holubovi Oplaškovi, aj novú pesničku, ktorej text je v knihe reprodukován spolu s QR kódom umožňujúcim vypočítať si túto peseň. Prílohou knihy je aj poštový lístok so súťažnou otázkou viažúcou sa k obsahu knihy, zodpovedaním ktorej môže odosielateľ získať výhru v podobe najnovšieho hudobného CD Branislava Jobusa „Pesničky o knihách Jobusových“. Niekoľko najnovších piesní B. Jobusa si mohli vypočuť aj návštevníci Bratislavských zberateľských dní, kde ich interpretoval spolu s mladou, talentovanou vokalistkou Lenkou Dubeňovou.

.....
Zuzana Pukančíková

Prezentácie na školách

V priebehu apríla a mája mala Slovenská pošta niekoľko prezentácií na stredných školách so zameraním na poštové služby, ale aj gymnáziách a stredných odborných školách, predovšetkým v bratislavskom regióne. Snahou úseku ľudských zdrojov bolo podporiť získanie vhodných kandidátov na voľné pracovné pozície na úseku prevádzky.

Slovenská pošta je vnímaná na trhu práce ako veľký zamestnávateľ a proces vyhľadávania zamestnancov je dominantným prvkom jej personálneho marketingu.

V rámci workshopov na stredných školách prezentovali zástupcovia Slovenskej pošty študentom poslanie spoločnosti, sociálny program, pracovné pozície, ale aj etický kódex a motiváciu zamestnancov. Veríme, že niektorí zo študentov využijú možnosť vyskúšať si poštovú prevádzku na brigáde počas letného obdobia.

.....
(red)

Južanská pohoda

Pred hlavnou poštou v Šali bolo poriadne rušno. Možno práve preto, že sa blížil obed, chceli zákazníci využiť svoju pauzu na vybavenie si čohosi na pošte. V Šali a okolí žije vyše 45 000 ľudí a je to mesto plné aktivity.

O niekoľko minút nám to potvrdzuje aj vedúca Hlavnej pošty Šala Martina Urbanová. Zo Šale je to do Bratislavy niečo vyše 70 kilometrov, veľa obyvateľov tam dochádza do práce, ale poštu si vybavuje v Šali. „Máme tu však aj veľa podnikateľov. Využívané sú zberné jazdy, ale aj na priehradkách máme pomerne veľké podaje zásielok, pretože je tu niekoľko internetových predajcov,“ vytráta vedúca. V jej obvode je spolu s hlavnou poštou 16 pôšt, jedna menšia pošta zabezpečuje služby aj pre známy podnik Duslo Šala a príslušné firmy. „Na šalianskej jednotke pracuje 32 zamestnancov, priehradkový rajónov je desať, doručujú od nás aj kuriéri,“ hovorí pani Urbanová, ktorá pre poštu pracuje od skončenia školy. Napriek tomu,

že je z Martina, na južné Slovensko si už zvykla. Po škole putovala do Galanty, do Dunajskej Stredy a nateraz zakotvila v Šali. S manželom tvoria nerozlučný poštársky pár, ale zdá sa, že v rodinnej tradícii ich deti zatiaľ pokračovať nebudú. „Máme dvoch vysokoškolákov, ale študujú iné veci, a od septembra máme aj školáka. Uvidíme, či on nepôjde v našich šlapajach,“ prezrádza niečo aj z domácej kuchyne pani Urbanová.

Zatiaľ čo sa rozprávame v jej úzkej a dlhej pracovni, okolo sa stále niečo deje a ona stíha vybavovať otázky zo strany zákazníkov aj zamestnancov.

Pani vedúca hovorí, že na pošte sú dobrá partia a všetko sa snažia riešiť kolektívne, tímovo. Vysvetľuje, že sa snaží byť voči všetkým spravodlivá aj pri nastavovaní plánov, každý

však musí do spoločnej „kuchyne“ priniesť ten svoj diel. Keďže majú svoju špecifickú polohu v blízkosti Bratislavy, je jasné, že predaj napríklad SIM kariet im veľmi nejde, na druhej strane majú bonitných klientov, ktorí radi využívajú produkty Poštovej banky. „Už druhý rok po sebe sme boli druhí najlepší v rámci celého Slovenska v poskytovaní úverov, účtov, máme šikovných

zamestnancov. Za rok 2015 sme boli najlepšou poštou v bankových produktoch a absolútny víťaz medzi poštami kategórie A-B, to bolo vyhodnocované až po našom rozhovore ©. Keď je to potrebné pomôžu nám aj „vapkári“, jednoducho vzájomne si pomáham, bez toho by to nešlo,“ hovorí skromne a dopĺňa, že úvery si veľmi často chodia vybavovať do Šale aj ľudia z okolitých obcí. Na tamojších poštách im

poštárky vysvetlia podmienky, ale veľkosť mesta je pre nich predsa len anonymnejšia. Vedúca pošty hovorí, že svojich zamestnancov pravidelne informuje, dáva im prehľady o tom, ako na tom sú a hlavne všetci dobre vedia, že sa môžu kedykoľvek na ňu obrátiť.

Podľa nej je vždy čo vylepšovať a tak teda v Šali nespia na vavrínoch. Keď je to potrebné, radi sa prihlásia do testovania noviniek – napríklad tu skúšobne mali kartovanie, tlačiarne kvôli balikovým štítkom... „Na pošte je každý deň niečo nové, vždy vás niečo prekvapí. Nenudíme sa a ani by sme sa nevedeli, nemáme tu v povahe,“ usmieva sa vedúca.

Osem rokov je už pošta v Šali prerobená, má sedem univerzálnych priehradiek, IOMO pracovisko a pracovisko PFS – priehradka finančných služieb. Práve služby štátu využíva čoraz viac ľudí, čo samozrejme súvisí aj so špecifikom klientely šalianskej jednotky. „Nepociťujeme ani pokles zásielok, pretože tu máme firmy, úrady, ktoré podávajú veľa zásielok. Máme tu aj zopár internetových obchodov a zvyknú sa tu zastaviť aj cezpoľní. Niekedy si musíme zorganizovať brigádu, aby dievčence pri priehradkách stíhali, ale neprekáža nám to. V Šali je aj exekútorský úrad, ktorý našťastie a na druhej strane na nešťastie ľudí, podáva veľa zásielok. Bohužiaľ, taká je doba,“ smutne podotkne pani Urbanová. A hoci sa pani vedú-

Šalianska jednotka je už osem rokov prerobená.

ca nenaučila v južných krajoch po maďarsky, smeje sa, že zákazníci na pošte „žiadali“, aby sa naučili už aj po rumunsky. Majú tu totiž fabriky, v ktorých pracujú aj zahraniční robotníci, veľká časť je práve z Rumunska, ale aj Srbska, Indie a pod. Práve títo zákazníci využívajú aj služby Western Union alebo Eurogiro.

Doručovatelia sa v Šali takisto nenudia. Vraj to už musí byť výnimočný týždeň, aby nemali tašky obťažkané každý deň letákmi. Výhodu majú aspoň v tom, že kurz chodí už pred šiestou, takže môžu ísť doručovať relatívne skoro. Balíky doručujú kuriéri, to, podľa Martiny Urbanovej, doručovanie dosť odbremenilo.

Efektívne si organizujú prácu aj v rámci pošty samotnej. Na šalianskej jednotke je koordinátorka pošty Andrea Pappová, ktorá pomáha vo front aj back office. „Som tu tri roky a pracujem ako koordinátorka pošty. To znamená, že pomáhám v rámci pošty tam, kde ma potrebujú. Zastrešujem všetko a pomáhám tam, kde sú nejaké problémy. Je to pre mňa veľmi zaujímavá práca. Striedame sa aj s kolegyňou na zmeny. Vychádzame si v ústrety a všetko sa tu snažíme riešiť kolektívne. Sme dobrý tím,“ pochvaluje si. A vraj aj napriek tomu, že sú len čisto ženský kolektív, rozumejú si. „Podstatné je vypočuť si každého, porozprávať sa s ľuďmi, poradiť si,“ hovorí recept na dobré vzťahy Martina Urbanová. Nuž, takto sa dá udržať oná prislovečná južanská pohoda.

Pani vedúca – Martina Urbanová.

Poštárska mini záhradka.

Hala hlavnej pošty.

Akčné Kysučanky

Všade okolo hory, vrchy, nádherná príroda. Hovorím si, že byť poštárkou na Kysuciach musí byť úžasné. Hlavne v lete. V zime to až taká romantika nie je. Život na severe Slovenska bol však odjakživa trochu iný ako v južných častiach, ktoré poskytovali viac príležitostí na prácu. Každá rodina na Kysuciach mala a do veľkej miery aj má niekoho, kto pracuje v zahraničí, minimálne v susedných Čechách.

„**M**ožno aj kvôli tejto skúsenosti sú ľudia na Kysuciach skromnejší, snaživejší a sú vďační za to, že majú prácu. Rozmyslia si, na čo každé euro minú,“ vysvetľuje mi naturel Kysučanov vedúca Hlavnej pošty Turzovka Iveta Skotnická. Je to tá správna poštárka, ktorej sa na to môžem pýtať, pretože počas mojej návštevy na Hlavnej pošte Turzovka vysvitne, že od roku 1990 prešla na Kysuciach viacero pôšt. Začínala na starej pošte v Turzovke a do Turzovky sa aj vrátila. „Bola som aj administrátorka, takže tu nájdem len málo pôšt, ktoré by som nepoznala. Najviac v pamäti mi ostala pošta v Zákopčí. Bolo to 10 krásnych rokov na pošte, ktorá bola doslova v lese,“ s radosťou v očiach a zasneným pohľadom hovorí pani Iveta. Ona, možno tak ako väčšina Kysučanov, má lásku k prírode zakódovanú vo svojich bunkách. Je to láska, ktorú tu ľudia dostávajú skutočne s materským mliekom a to čo dostávajú, aj rozdáajú.

Za tie roky poštárčiny, komunikácie s ľuďmi a cestovania po Kysuciach pochopila, že práve príjemné prostredie veľmi ovplyvňuje nálady a správanie človeka. „Nie je to len o tom, či máte všetko luxusné, nové, ale predovšetkým o pociť, keď niekam prídete, ako vám je,“ vysvetľuje mi svoju životnú filozofiu.

Ako v čiernej pivnici

Keď sa vrátila Iveta Skotnická zo svojho súkromného „raja“ z Pošty v Zákopčí na starú poštu v Turzovke, zostalo jej ťažko. Hovorí, že prostredie bolo veľmi tmavé, v kuchynke prepadlina. „Citila som sa ako v pivnici, myslela som, že budem plakať,“ otvorene priznáva. Priestory nezbudzovali príjemný pocit v zákazníkoch a ani v zamestnancoch. Povedala si, že s tým musí niečo urobiť, lebo „ak ľudia nemajú dobrý pocit v prostredí, v ktorom sa nachádzajú, vplýva to zle na ich psychiku aj na pracovný výkon, nehovoriac o klientoch, ktorí navštevujú takéto prostredie.“ Aj kvôli tomu sa v lete 2014 s vervou pustila do vybavovania nových priestorov, začala s Turzovkou a dotiahla aj rekonštrukciu Pošty Podvysoká, ktorá už bola rozpracovaná. Pomohli jej ochotne kolegovia z Úseku služieb, pán Viliam Dobrota a Tatiana Blchová. „Som im nesmierne vďačná, boli profesionálni, ústretoví a skutočne sa nám snažili pomôcť, neskôr aj s inými poštami,“ dodáva.

Turzovku na novej adrese otvorili 16.9.2014 a pani vedúca dodáva: „mala som pocit, ako keby všetko zrazu ožilo a dostalo nový dych. Moje dievčatá sa usmievali, boli spokojné, nesmierne krásne a toto všetko rozdávali aj so svojou profesionalitou klientom. Nič krajšie na našej práci nie je, ako keď klient odchádza z pošty spokojný a s úsmevom.“

Vynovená pošta v Klokočove

Alenka Galuščiaková a Hanka Niníková: Takto si tu my žijeme

Spisovatelia, maliari, príroda

Prvý augustový deň bola pred dvomi rokmi presťahovaná Pošta Podvysoká. Obec je známa výrobou a distribúciou kozieho mlieka, výrobkov a výživových doplnkov priamo z farmy. Táto obec susedí so Staškovom, kde už pošta zrekonštruovaná bola a obec sa pýši hlavne tým, že je tu rodný dom Jozefa Krónera. Pani vedúca prezrádza, že v okolí domu sú drevené sochy, ktoré sú inšpirované filmami, v ktorých Jozef Króner účinkoval. A na jeho počesť sa tu usporadúva aj Krónerov pohár – športové podujatie, ktoré je spojené s jarmokom. Ďalšiu tunajšiu obec Rakovú zas preslávil významný spisovateľ, dramatik, publicista a kňaz Ján Palárik.

„Moje Zákopčie, lono panenskej prírody, je rozlohou najrozsiahlejšia obec s najväčším počtom osád na

kolektív priehradkových pracovníčok pošty v Turzovke

Nová hlavná pošta
Turzovka

celých Kysuciach. Najkrajší výhľad na ňu je z rozhľadne na Petránkach. Na opačnej strane máme poštu v obci Vysoká nad Kysucou známu pamätníkmi padlých vojakov a E.A. Černana – kozmonauta,“ vyznáva sa Iveta Skotnická a láska a aj hrdosť k rodnému kraju je v jej každej ďalšej vete. Hovorí mi, že v Turzovke sa narodil ďalší známy umelec – Rudolf Jašík, prozaik, básnik a publicista, ale aj akademický maliar Ondrej Zimka. Zdá sa, že Kysuce majú toho ponúknuť oveľa viac, ako sa zdá na prvý pohľad.

Nová Pošta Podvysoká

Upratujeme ďalej

Možno aj tak by mohlo znieť motto akčných Kysučaniek. Pravou rukou pani vedúcej je Miroslava Masariková, vedúca oddelenia v Turzovke. Tiež je to skúsená poštárka, ktorá pracovala na rôznych poštách na Kysuciach. „Je tu medzi nami dôvera a dobrá komunikácia. Nedo-
sahujeme síce vždy tie najlepšie výsledky, ale snažíme sa, ideme dopredu a zlepšujeme sa,“ hovorí a dopĺňa, že kolektív majú v obvode HP Turzovka naozaj dobrý. Vedia si povedať, kde ich päta tlačí, otvorene sa rozprávajú a potom akosi všetko ide lepšie. Preto sa snažia vytvoriť im také priestory na prácu, aby boli motivujúce a aby sa do nich radi vracali aj zákazníci. „Preto sme začali riešiť aj ďalšie pošty v zlom stave a to Klokočov a Korňa. Vždy sa snažíme vysvetliť aj starostom alebo miestnym podnikateľom, aby s nami spolupracovali, pretože pošta pre nich znamená príležitosť. Je dobré, keď je na jednom mieste pošta, obecný

Sú však aj iné prípady: Pošta v Olešnej potrebuje súrne rekonštrukciu

úrad a nejaká prevádzka (obchod, reštaurácia...), zákazník využíva služby všetkých, čím sa pozitívny efekt zosilňuje,“ hovorí Iveta Skotnická. Poštu Klokočov stahovali v decembri minulého roka a sú za to veľmi radi. Je to prihraničná pošta a má veľký podaj balíkov. Tie predtým boli všade tam, kde len bolo kúsok voľného miesta. Pokúšali sa nájsť náhradné priestory, ale veľmi sa nedarilo. Aspoň spočiatku. „Nakoniec sídli v moteli Klokočovan v priestoroch s nádhernými klenbami, ktoré tak urobili z Klokočova najkrajšiu poštu na Kysuciach. A nielen to, balíky majú svoje miesto, zamestnanci a klienti sú spokojní a o to nám išlo,“ spokojne sa usmieva pani Skotnická. V Klokočove nájdete okrem krásnej prírody Sudopark (kúpele pre dušu) a Klokočovské skálie – prírodnú rezerváciu, kde sa nachádzajú zaujímavé gulovité pieskovecove utvary.

„Poslednou rekonštruovanou a s veľkou zásluhou starostu obce je Pošta Korňa. Je to obec, ktorá má svojich sedem divov. Medzi ne patrí Korniansky ropný prameň, najvyššie položené stredoeurópske miesto so samovolným výtokom ropy zo zeme. Korňa sa stala známou aj vďaka pútnickému miestu zvanému Živčák (niektorí to volajú aj Živčáková), kde sa v minulom storočí zjavila Panna Mária. Z rozprávania vieme že voda – vyvierajúca na onom, predtým suchom mieste má liečivé účinky.“

Kameň úrazu

K Hlavnej pošte Turzovka patrí celkom 9 pôšt. Každá je niečím osobitná a zaujímavá. Pani vedúca hovorí, že upratovať a rekonštruovať by si zaslúžili aj iné obce ako napríklad Makov, na Slovensku susediaci s Českou republikou, známy kasárňami, klimatickými kúpeľmi, lyžiarskym vlekom, rekreačnými strediskami a vyvierajúcim prameňom rieky Kysuca. Najviac ju však trápi pošta v obci Olešná,

ktorá sa ešte nedostala na zoznam nutných rekonštrukcií. Pozeráme spolu na fotky a o kráse, ale ani o funkčnosti sa v tomto prípade nedá veľmi hovoriť. „Pošta funguje od roku 1968 v pôvodnom stave. Keď som tam administratorka, tak mi to stále pripadalo ako pri výdaji obe-
da – veľké zamrežované okno, cez ktoré riešite všetko. A keď náhodou chcete podať balík, musí poštárka otvoriť dvere, aby vám ho podala,“ opisuje mi nelichotivú situáciu pani Skotnická. V Olešnej sú tri doručovateľky a vedúca pošty, ktoré každodenne zápasia so svojou nie príliš lichotivou situáciou. „Nie je to skutočne iba o kráse, ale aj o funkčnosti. Myslím si, že je to priam nebezpečné takto manipulovať s poštovými zásielkami väčších rozmerov, aj keď ich nie je až tak veľa. Riešime túto situáciu aj so starostom obce, ktorý veľmi chce zachovať poštu pre túto obec, tak verím, že sa podarí tak ako doteraz nájsť riešenie,“ hovorí s nádejou v hlase pani vedúca.

Na Kysuciach sú ľudia húževnatí, vytrvalí a len tak ľahko sa nevzdávajú. Tieto vlastnosti im do vienka zrejme takisto nadelili sudičky kysuckej prírody. Nuž, tak sa snáď akčným Kysučankám podarí postupne vynoviť celé Kysuce.

Spomienka na Ruskov

Do Ruskova ju priviezol vnuk. Čakala som starenku, ale predou mnou stála čulá dôchodkyňa, ktorá má 81 rokov! Na svojej milovanej Pošte v Ruskove bola Helena Stehnáčová (Olexová) po 50 rokoch. Keď odtiaľto odchádzala prvýkrát, bola ešte veľmi mladá. Hovorí, že tu prežila najkrajšie roky svojho života.

Staré fotografie ožívujú spomienky

pracovala v Kráľovskom Chlmcí, Čiernej nad Tisou, ale aby mohla byť v práci o ôsmej ráno, musela o štvrté ráno vstávať. Rozhodla sa, že skúsi šťastie, či by ju „neprevellili“. A podarilo sa. Zakotvila v Ruskove. V každom druhom dome jej núkali ženícha, ale nepochodili. Na toho svojho čakala. Vlastne ako hovorí, ani nebolo kedy veľmi myslieť na lásku, pretože pracovala sedem dní v týždni. Od pondelka do piatku od ôsmej ráno do dvanástej a potom od druhej do šiestej večer. Voľné neboli ani soboty, ani nedele. Posledný deň v týždni musela strážiť telefón od ôsmej do desiatej. Vtedy malo v dedine desať ľudí telefonické pripojenie a pani Helenka vedela o všetkom, čo sa v dedine dialo.

V pani Helenke sa poštárka nezaprie. Medzitým ako ukazuje fotografie, spolu s kolegyniami poštárkami lovia v pamäti, kto si na koho spomína a či predsa len neobjavia

Zľava: Tomáš Hudák (vnuk), Helena Stehnáčová (Olexová), Mgr. Mária Žeňuchová, referentka CRP, Jarmila Kinlovičová, priehradková zamestnankyňa Pošty Ruskov, Katarína Kuncová, administrátorka pôšt obvodu HP Košice 12

V Ruskove je obed. Nikde nikoho. Vstupujeme do novej pošty, teda nie do tej pôvodnej, kde kedysi pani Helenka šéfovala. S očakávaniami ideme do vnútra. Po pár minútach, keď opätovne v duchu ďakujem kolegyni Vierke Čunderlíkovej, ktorá vybavila pre bývalú kolegyniu povolenie vstupu, sa atmosféra v populňajšom slnku roztápa. Vnuk Tomáš Hudák vyťahuje odkiaľsi staré fotografie svojej babičky a ona nám ich podáva a vysvetľuje akoby všetko bolo iba včera. Zrazu má v hlase plno energie a v očiach taký ten teplý jas, keď si človek spomína na čosi veľmi príjemné.

„Bola som tu veľmi šťastná, teda vo vtedajšej pošte. Pošta bola v inej budove, spolu s národným výborom. Mala dve miestnosti, v jednej som úradovala a v tej druhej šesť a pol roka bývala. Nemala som kúpeľňu a ani toaletu, iba latrínu, ale bola som šťastná,“ opisuje svoje začiatky na východnom Slovensku pani Helena. Ruskov bol pre ňu miestom, kde viac – menej začala svoju profesionálnu kariéru. Hneď po skončení učilišťa v roku 1953 v Prešove

do mestských kúpeľov, bolo to normálne, že kúpeľňa ako ju poznáme, bola úzkoprofilovým tovarom. A pri takom jednom umývaní vlasov, presnejšie hneď po ňom, stretla svojho budúceho manžela. Išla na obed do miestneho hotela, kde mala známych, aby sa najedla a počkala na spoj do Ruskova. A zrazu jej jeden mladý muž poslal cez čašníčku pozdrav... Pani Helenka sa smeje, že najprv si svojho budúceho muža vôbec nevyšmála, lebo tam bolo viacero jeho kamarátov, kolegov, ale potom si padli do oka. Žijú spolu už 52 rokov. Zlaté a ani žiadne iné svadby vraj spolu neoslavujú. Sú radi, že sú stále spolu a to im úplne stačí.

Nuž, láske človek nerozkáže. Helenka sa síce poštarčiny nevzdala, ale Ruskova áno. Nasledovala svojho muža do Košíc. Najprv však v Ruskove vybavila cirkevný sobáš, čo na šesťdesiate roky bolo tiež dosť odvážne. *„Nechodili sme veľmi do kostola ani ja, ani môj manžel. Na druhej strane sme však chceli mať požehnané manželstvo. Pán farár v Ruskove bol výborný človek. Povedal mi iba, nebojte sa, boli sme doma uňho vari trikrát, potom nám*

Pani Helena spomínala na to, ako sa kedysi pracovalo na pošte, ale zároveň sa živo zaujímala, ako to ide v dnešných časoch.

nejakého spoločného známeho. O pár minút to na Pošte v Ruskove skôr vyzerá ako na rodinnom stretnutí. Administrátorka Katka Kuncová a priehradková zamestnankyňa pošty Ruskov Jarmila Kínlovičová s pani Helenkou živo diskutujú. Pani Helenka sa zaujíma o to, čo je nové teraz, či je viac listov, alebo letákov, z čoho pošta žije... Isté je len jedno - poštarčina je stále fyzicky namáhavá práca. Časy Helenkinho Ruskova sú preč. *„Vtedy sme žili akosi viac spoločenskejšie. Cvičili sme a dokonca sme boli aj na spartakiáde v Prahe, alebo sme potom varili spoločne celú dedina lekvár u kohosi doma takým tým starým, dlhým spôsobom. Jednoducho, stále sme si našli niečo, neobsedeli sme,*“ dozvedáme sa.

Pani Helenka nám o chvíľu ukazuje, ako jednou rukou vybavovala telefonáty, potom druhou čosi zapisovala a medzitým sa rozprávala s klientom za priehradkou. Dobrosrdečne sa smeje, že potom ako odišla z Ruskova, museli prijať ešte jednu silu, lebo nikto nezvládol jej tempo. Spomína na vlakovú poštu, na poštové vozy, na atramentové tužky, ktoré sa nesmeli používať a už vôbec nie guličkové perá, ktoré obtláčali to, čo sa písalo na druhý papier. A potom zo seba chrľí, aj po toľkých rokoch, koľko stáli tie – ktoré tlačivá.

Do Ruskova prišla pani Helenka v roku 1958. Stále prízvukuje, že to bolo najkrajšie obdobie jej života. V Ruskove stretala len srdečných ľudí. Vôbec jej neprekážalo, že keď si chcela umyť vlasy, musela cestovať do Košíc

dal papier a mohli sme sa brať,“ spomína si, akoby to bolo včera pani Helenka. Potom sa jej narodila v 65-tom dcéra a o dva roky na to syn. Helenka zostala verná pošte až do svojho dôchodku. V Košiciach vystriedala niekoľko pôšt, pracovala zväčša ako priehradková zamestnankyňa, ale spomienku na Ruskov si uchovávala vždy hlboko v srdci.

„Môj dedo pochádza od Bardejova a rozprával som sa s ním, ako to bolo za vojny. Nechcem, aby spomienky mojich starých rodičov zmizli kdesi v nenávratne, kam už nebudem mať k nim prístup. Preto som sa aj babky pýtal na poštu,“ hovorí Helenkin vnuk Tomáš. Helenka naňho prísne pozrie a so železnou precíznosťou poštarčky ho opraví. *„Nebolo to tak. Išli sme od lekára a ja som ti povedala, že jediné, čo od teba chcem, aby si ma ešte raz zobral do Ruskova, lebo naposledy som tam bola pred dvadsiatimi rokmi.*“ Tomáš sa iba pousmeje a obom nám je jasné, že podstatné je to, že babička je opäť vo svojom milovanom Ruskove. V ich rodine sa už pošte nikto neupísal. Syn pani Helenky žije s celou rodinou v zahraničí a dcéra žije v Košiciach aj s Helenkinými vnukmi. Tomáš je na babičku patrične hrdý a keď sa snažím dozvedieť, čo robila okrem poštarčiny Helenka „po Ruskove“, vnuk opisuje ako sa venovala záhradke, ktorá bola najkrajšia pred bytovkami v Košiciach. Nič však nie je pre pani Helenku v tejto chvíli také dôležité ako spomienka na Ruskov. *„Viete, hocikedy v noci sa zobudím a tam vidím stôl, ústredňu, okienko,*“ usmieva sa pani poštarčka.

Máte mušky medzi zubami?

Bela Lisáková

Hnojné som si pekne našla na mape. Trošku som zmeravela, keď som zistila, že je to takmer na ukrajinskej hranici. Ale čo už, keď poštarčky z východného Slovenska, ktoré sa zapojili do aktivity – „Do práce na bicykli“ sú práve odtiaľ. A ešte niečo – z nejakých nejasných technických príčin sa ich podarilo zaregistrovať až na niekoľkýkrát. No, nenavštevte ich!

nečakaným jedlom,“ smeje sa Danka (inak už babička dvojročného vnúčika Riška, nikto by to na ňu nepovedal). Šport vraj mala vždy rada a kedysi, ešte predtým, ako ochorela, bolo aj sto kilometrov pre ňu málo. Potom však bicykel prestala používať, ani nevie prečo. Teraz to bola príjemná zmena. „Mama sa ma pýtala, či to myslím vážne a ja som prisvedčila. Ale teraz to už nikto doma nerieši. Nuž, a ten bicykel bolo hneď vidno aj na postave,“ smeje sa Danka a Vierka prisvedča. Danka vraj agitovala aj doma, aby sa k nej pripojili, ale zatiaľ bezúspešne. „Bicyklujem každý deň 5 kilometrov do práce a zase späť domov. A skutočne sa lepšie cítim. Aj môj otec veľa športoval, každé ráno sa umýval studenou vodou, všetci sa z neho smiali. Teraz, keď majú jeho vrstovníci samé zdravotné problémy, sa mu už nikto nesmeje, pretože on sa cíti fyzicky veľmi dobre,“ prezrádza Danka a vyzerá to, akoby kula plány, čo so svojim športovaním bude robiť ďalej.

Vierka, mladá inžinierka, ktorá v Hnojnom prvý rok doručuje, nás počúva a sem – tam niečo prehodí. Pre ňu je bicykel normálny a nemusela sa ničomu prispôbovať, pretože ho používa stále. Skôr s doručovaním to bola pre ňu „zábava“ na začiatku, keď ešte dobre nepoznala rajón, ani susedné obce. „Alebo keď fúkal vietor, otvorila som si tašku a zrazu som zistila, že

zásielky ľahko odveje. Musela som sa ju naučiť otvárať tak, aby mi neodfúkali,“ hovorí Vierka. Danka pridáva poštárske historky a posmeľuje kolegynku. „Ja som raz doručovala telegram o úmrtí. Pani sa mi zvalila na zem a ja som vôbec nevedela, čo s ňou mám urobiť. Bežala som po susedu, taká som bola šokovaná,“ dodáva. Vierke je jasné, že ju ešte všeličo čaká, ale berie to pokojne. Svoje dediny, kde doručuje, už zvláda bez problémov a ako doručovateľku ju už akceptujú. Sice sa sem – tam čudujú, čo žena s titulom vidí na doručovaní, ale ona v tom má jasno. „Mám maličkú dcéru Emku a z časového hľadiska je táto práca veľmi fajn, jednoducho mi to takto vyhovuje,“ tvrdí Vierka, ktorá vyzerá ako čerstvo skončená gymnazistka. Asi to bude tým vlhkým vzduchom od Šíravy, že poštarčky z Hnojného tak klamú vekom, alebo tými bicyklami?

Rozprávame sa ešte dlho s Dankou aj Vierkou o Šírave a zážitkoch od nej, ako sa raz skoro vyliala a v noci to museli zachraňovať vojaci s vrecami s pieskom. Danka má z vody trochu fóbiu a tak má naštudované, že keby sa Šírava vyliala, tak Hnojné zmizne z mapy, vraj kedysi videla takú mapku. Ale inak je Šírava pre nich príjemná. „Teraz tu kadečo vynovili, tak sem zase začalo chodiť viac ľudí,“ pochvalujú si poštarčky, obidve výborné záhradkárky. Vierka tvrdí, že záhrada je minimálne taký skvelý relax ako bicyklovanie a Danka je zasa expertka na ruže. „Mám nádherné aj 1,2 metra vysoké. Naučila som sa ich krásne zastrihávať, starám sa o ne, ako sa len dá, sú mojim potešením,“ hovorí Danka, ktorá sa ešte okrem toho stíha venovať aj menším deťom – dvojičkám a spevu v súbore. Poštarčky od Šíravy sú jednoducho úžasné.

„Ako sa máme postaviť?“ pýtajú sa ma s otáznikom v očiach vedúca Pošty Hnojné Dana Kalafaktorová a jej doručovateľka Vierka Miňová. „Štelujú“ sa do cyklistických póz, najprv pred poštu a potom v parčíku za ňou. Ich pozitívna nálada je veľmi nákazlivá. Smejem sa, či skutočne pani vedúca dokáže bicyklovať v 10 centimetrových opätkoch a ona pre zmenu akože nechápe, že sa pýtam na niečo také samozrejmé.

Poštu budú môcť o pár minút zavrieť a tak si užívame ničím a nikým nerušené rozprávanie. Danka vyťahuje zo všetkých kútov dennej miestnosti nejaké občerstvenie a ja začínam rozmýšľať, či som sa tu neocitla v strede akéhosi sviatku. Nie, pre Danku je sviatkom každý deň. „Na poštu som nastúpila ešte v roku 1988, potom som odišla a vrátila som sa znova. Pošta mi je súdená. Medzitým som sa aj dlhšie liečila, takže teraz sa skutočne zo života teším,“ hovorí Danka. Na poštu opäť nastúpila v roku 2008, práve tu, v Hnojnom. Keď videla eZvesti, kde sme všetkých vyzývali, aby sa zapojili do poštárskeho bicyklovania, bolo pre ňu rozhodnuté. Pustila sa do prihlasovania. Nejasné technické okolnosti jej však zabránili, aby sa prihlásila ľahko. Danka sa však nerada vzdáva a tak sa dovolala až na ministerstvo pánovi Petrovi Kľučkovi, národnému cyklokoordinátorovi. „Bol úžasný a na záver telefonátu sa ma spýtal: máte mušky medzi zubami? – najprv som nechápala, ale potom som sa na tej vete veľmi pobavila, našla som ju aj ako slogan na stránke iniciatívy. Veru tak, bicyklovanie si človek niekedy spestrí aj

Poštári prispeli k ceste na Mesiac

Počas 3. ročníka národnej kampane **Do práce na bicykli**, ktorá v máji prebiehala v slovenských mestách a obciach, urobili jej účastníci 132 595 jazd do zamestnania a najazdili až 782 621 kilometrov. Nezaostali ani poštári a tento rok bolo prihlásených rekordných 21 tímov z celého Slovenska.

Kampaň prebiehala celkovo v 60 samosprávach a zapojilo sa do nej 5637 obyvateľov Slovenska v 1731 tímoch. Účastníkom iniciatívy Do práce na bicykli sa podarilo najazdiť dvakrát viac kilometrov, ako je vzdialenosť Zeme od Mesiaca, alebo 19-krát obkružiť zemeguľu cez rovník.

V kategórii „Spoločnosť s najviac zapojenými tímami“ zvíťazila Národná banka Slovenska, z ktorej sa do kampane zapojilo až 111 zamestnancov v 41 tímoch. Druhé miesto obsadila Jeseniouva lekárska fakulta UK v Martine (25 tímov a 84 zamestnancov) a tretia skončila spoločnosť

ESET (23 tímov a 75 zamestnancov). Budúci rok možno bude bodovať aj Slovenská pošta!

Ďakujeme tým, ktorí sa do iniciatívy zapojili a to: Danica Kopáčová, Gabriela Kováčiková, Erika Svedková, Mária Tóthová, Janka Janiková, Ingrid Bašková, Jana Zlukyová, Iveta Kupčová, Martina Pavliková, Boris Pecháň, Matej Múčka, Miroslav Styk, poštári z Ružomberka (viď text), Mária Kumštárová, Sidónia Hriňová, Monika Hakeľová, Milan Gondáš, Ľuba Litvinová, Monika Chochoľáčková, Michal Šafranka, Peter Cyprian, Ľubomír Ludha, Radovan Riečan, Miroslav Bátka, Drahoslava Černáková,

Ľudmila Suhajová, Anna Kubičková, Jozef Halenár, Dana Kalafaktorová, Vierka Miňová, Eva Jakabová, Helena Fülöpová, Alžbeta Varga, Mária Vargová, Zdena Jurčiová, Katarína Sumegová, Jana Stasová, Kamila Surovčíková, Veronika Šoková, Božena Šompláková, Michal Grofčík, Zuzana Kušníriková, Jaromír Štefánik, Ivana Ďurišová, Jana a Viera Kubusové, Stanislav Kováč, Miroslava Barutiaková, Helena Ondriášová, Zuzana Jašenská, Viera Szilagyiová, Dominika Ulíková, Lýdia Pivarniková, Marta Balogová, Božena Hanušovská, Mária Palkáňová, Paulína Vargová.

Poštári z Ružomberka

Vmáji sa do celoslovenskej kampane „Do práce na bicykli“ zapojil aj náš tím z pošty Ružomberok 1. V zložení Štefan Chovan, Ľudka Raganová, Zdenka Kubisová a František Petřica sme spolu najazdili na bicykloch 388 km do práce a z práce. Ušetrili sme 97 kg CO².

V našom meste Ružomberok sa zapojilo 15 tímov, ktoré najazdili 5536 km. Aj keď kampaň trvala len mesiac, určite budeme využívať bicykel aj naďalej za každého počasia, veď sme predsa poštári.

.....
Štefan Chovan

Pošta šlape

Tím Pošta šlape a jeho „právni predchodcovia“ ;-) sa zúčastňujú v súťaži „Do práce na bicykli“ od jej vzniku v Banskej Bystrici v roku 2011. Medzičasom máme v budove na Partizánskej ceste 9 registrované už dva tímy a budúci rok ašpirujeme na tri. Ako si medzi sebou hovoríme – nejde o počet kilometrov, ale o podporenie dobrej veci. Veď dýchať čistejší vzduch potrebujeme všetci a každý dýchať môže pre to niečo urobiť...

.....
Drahoslava Černáková

Horný rad zľava: Peter Cyprian, Ľubomír Ludha, Drahoslava Černáková, Radovan Riečan, Ľuba Litvinová, Monika Chochoľáčková. Dolný rad či zľava či sprava: Michal Šafranka. Na fotke absentuje Miroslav Bátka.

ŠPORTU
ZDAR!

Tento rok sa Športové hry Slovenskej pošty už tradične uskutočnili v troch mestách a to v Nitre – 10. júna, Prešove – 17. júna a vo Zvolene – 24. júna. Športovci, ktorých bolo v týchto troch mestách skutočne neúrekom a to 1214, sa napriek tropickému počasiu vypáli k neuveriteľným výkonom. Myslím si, že padlo aj veľa osobných rekordov. Najkrajšie rekordy však padali mimo športoviská. Práve v čase, keď napríklad kolegovia čakali na ďalšie kolo v šípkach a mali čas konečne sa porozprávať len tak, úplne obyčajne o sebe, o tom, čo majú radi a čo ich trápi. Aj o tom sú športové hry, ktoré by sme možno mohli premenovať na Hry radosti, pretože nielen z výkonov, ale aj z osobných stretnutí plných obyčajnej človečiny, sme mali všetci radosť.

Hry radosti

Nuž, športuverní kolegovia sa nedali nijako zahanbiť, ani keď neoblomne svietilo slnko (Nitra a hlavne Zvolen) ani keď ich skoro odfúкло (Prešov). Našťastie všetko sa dobre skončilo a aj dramatické odovzdávanie cien v Nitre, keď búrka trmácala inak pomerne pevným stanom, dopadlo úspešne. Ceny a poháre sa rozдали, úsmevov bolo viac než dosť a všetci poštári určite veľmi ocenili, že ich do Nitry a aj do Zvolena prišiel povzbudiť aj niekdajší generálny riaditeľ a teraz Minister zdravotníctva Slovenskej republiky Tomáš Drucker.

ŠPORIOV
HR SLOVENSKEJ
POŠTY 2016

Nitra

10. júna 2016

POŠTE!

HAF!

UF!

Hry pokračovanie radosti

ŠPORIOV
HRV SLOVENSKEJ
POŠTY 2016

SSS...

Aj tento rok, takisto ako tie minulé, boli disciplíny totožné. Súťažilo sa v kolektívnych športoch – futbale, volejbale, bedminton, bowlingu a individuálnych – bedminton, petangu, šípkach, hode loptičkou, granátom aj listom druhej triedy. Tradičným vyvrcholením športových hier bola poštárska štafeta.

Podľa štatistik súťažilo v jednotlivých mestách zhruba 64 % žien a mužov niečo okolo 35 %. A len tak pre zaujímavosť, poštári vypili počas všetkých – podotýkam opäť tropických dní spolu 2823 pol litrových kofol, 2680 pív, 2664 káv a 1522 vôd. Za týmto úctyhodným peletónom zaostával len čaj, ktorý si našiel 156 prívržencov ©

BUM!

Prešov

17. júna 2016

TLAP!

HURÁ!

Okrem športu poštárov baviť aj sprievodný program: kynologické ukážky, folklórne súbory, cvičenie jógy a pod. Veľká vďaka za športové hry patrí jednoznačne organizačnému tímu, ktorý je už zladený ako skvelý orchester!

Športová a zároveň tímová udalosť roka Športové hry – vyvrcholí 10.9.2016 v Liptovskom Jáne, kam sa chystajú najlepší z najlepších. Držíme im palce!

Hry radosti

pokračovanie

BAMI!

ŠPORŤOVNÍK
HRV SLOVENSKEJ
POŠTY 2016

TRESK!

Zvolen

24. júna 2016

HOP!

TEŠÍME SA
ZASA
O ROK!

Poštárske NAJ Slovenska

Dedinka na juhu Slovenska

Je to malá dedinka na juhu Slovenska v okrese Komárno - Martovce. S dcérou sme sa vybrali len na takú malú prechádzku za dedinkou a zrazu z toho bolo 14 kilometrov. Neľutujeme! Našli sme úžasné zákutia pri rieke Žitava, je to chránené územie- alúvium Žitavy.

Dedinka sa nachádza na rovinatom kraji, ale nie je jednotvárna. Pestrosť a rozmanitosť jej dodávajú topoľové a vrbové háje na brehoch rieky a nespočetné množstvo rybníkov a močiarov. Aj vtáctvo je tu rozmanité. U nás nie je veľa pamiatok, ani hradov, tak nás to milo prekvapilo, aké úžasné miesta sa tu, neďaleko nášho domova nachádzajú. Myslím si, že to stojí za povšimnutie ukázať aj takéto miesta na Slovensku. Okrem toho je v dedinke múzeum ľudovej architektúry, dostupné pre verejnosť, amfiteáter, kde sa konajú slávnosti a zaujímavý drevený kostolík, ktorý sa nachádza v krásnom parku.

.....
Bc. Gabriela Šutovcová

Kostolík na Slanickom ostrove

Posielam vám miesto, ktoré na mňa veľmi zapôsobilo svojou krásou. Je na Slovensku a určite tam žiadny z našich poštárov nedoručuje poštu, lebo toto je nádherné miesto na ostrove. Malý ostrov na Oravskej priehrade pri Námestove sa volá Slanický ostrov a nachádza sa na ňom krásny architektonicky zaujímavý kostolík. Je postavený v barokovo – klasicistickom štýle a pripomína kostolíky, ktoré poznáme skôr z amerických filmov. Zrejme jeho štýl ovplyvnili Slováci, ktorí sa vrátili z Ameriky a finančne pomáhali na jeho výstavbe.

.....
Ing. René Parák

Tajchy, bane, história – uhádnete?

Kde je na slovensku najkrajšie? No predsa v Banskej Štiavnici, v krásnom banickom meste s romantickými uličkami, a chodníkmi, stovkami schodov. Neobídte štiavnické korzo – vyvýšený chodník Trotuár, Ružovú ulicu, dva krásne zámky, starý a nový. Ďalej, ľuďmi vytvorené tajchy, jazerá, vhodné na kúpanie, člnkovanie. Je ich až 24! Najznámejšie je Počúvadlianske jazero pod legendárnym Sitnom. Ale ja vám ponúkam pohľad na krásne jazerá Bakomi a Klinger. Bola by škoda v Štiavnici nenavštíviť baňu, kde vyzbrojený plášťom a helmou sfárate do podzemia. Nad mestom sa vyníma krásna kalvária, ktorá patrí medzi najkrajšie barokové kalvárie Európy.

.....
Jana Paukovicová

.....
Jana Paukovicová

Podakovanie

V máji 2016 do dôchodku odišiel náš dlhoročný kolega a kamarát Dušan Bačik – do dôchodku odchádzal z pozície referent oddelenia technológie HSS Žilina 022.

Na Slovenskej pošte, a. s., a jej predchodcov prežil viac ako 41 rokov. V roku 2014 sa stal Zamestnancom roka SP, a. s.

Touto cestou sa mu chceme úprimne poďakovať za jeho prácu, trpezlivosť, ochotu pomôcť a poradiť s IS Logis, ako aj s inými pracovnými problémami.

Bol dôležitou súčasťou kolektívu nielen z odbornej stránky, ale aj zo strán-

ky ľudskej, jeho humor nám vedel odľahčiť nejednu zložitú situáciu.

Želáme mu veľa spokojných dôchodkových rokov, najmä pevné zdravie a dobrú kondíciu na turistiku a cyklistiku, ktoré má tak rád. Veríme však, že sa pri rôznych milých udalostiach a podujatiach budeme vídať aj naďalej.

.....
kolegovia z HSS Žilina 022

Kam s poštou?

Takýto netradičný zážitok mala pani doručovateľka Janka Zigmundová. Do schránky adresáta sa nastahovali vtáčiky. Nuž, pošta musela preto putovať priamo do rúk adresáta. Ďakujeme vedúcej pošty Mgr. Alene Hozákovej, vedúcej Hlavnej pošty Čadca z poslanie príspevku.

Detský kútik na pošte

Šikovná mladá doručovateľka Silvia Majerčíková zriadila sama na Pošte Nová Baňa takýto krásny detský kútik. „S kreatívnym nápadom prišla naša mladá poštová doručovateľka, ktorá aj všetko priniesla. A môžem povedať, že sa to stretlo s veľkým záujmom!“ povedala Jana Babiaková, vedúca hlavnej pošty Nová Baňa.

Strážca na letisku

Už aj môj pes vie, že som poštarka. Akosi automaticky stráži poštové schránky – túto na letisku M. R. Štefánika v Bratislave v apríli, keď som odlietala za dcérou.

.....
Mgr. Alena Slobodníková

† Smútočný oznam

S hlbokým zármutkom oznamujeme, že nás začiatkom mája opustila naša bývala kolegyňa

Katarína Kovárová,

ktorá pracovala ako administrátorka pôšt 19 rokov obvode pôšt Bratislava - vidiek HP Senec.

Zlato pre Modru

Hlavnú cenu v súťaži Najkrajší list 2016 odovzdal 27. 6. 2016 generálny riaditeľ Slovenskej pošty Róbert Gálik dvanásťročnému Markovi Jurkovičovi, žiakovi Základnej školy Ľudovíta Štúra v Modre. Prvenstvo prinieslo Markovi cenu v podobe pobytu v príjemnom horskom prostredí s plnou penziou pre celú rodinu. Súťaž organizuje Svetová poštová únia spolu s jednotlivými členskými krajinami. Na Slovensku je spoluorganizátorom súťaže Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR (MDVRR). Slávnostného odovzdávania ocenenia sa zúčastnila aj generálna riaditeľka sekcie elektronických komunikácií a poštových služieb MDVRR SR Zuzana Šturdíková, zástupca primátora Modry Marián Gavorník, riaditeľ ZŠ Ľudovíta Štúra Emil Šimonovič, učiteľka školy a rodičia víťaza.

„**D**eti vo svojich listoch nastavili svetu do-
spelých, a najmä hodnotám dnešnej spoločnosti pomyselne zrkadlo, ktoré nás pri čítaní a hodnotení listov z tohtoročnej súťaže o Najkrajší list primálo pozastaviť sa a hlbšie zamyslieť nad spracovaním témy, vnímanej a opísanej očami detí. Bolo však milé čítať, že najväčším snom a najvyššou hodnotou našich detí je spokojná a fungujúca rodina,“ povedala na úvod Zuzana Šturdíková.

Tohtoročná téma súťaže o Najkrajší list bola „Napiš list svojmu 45 ročnému ja“ a dávala žiakom veľký priestor na zamyslenie sa nad zmyslom života. „Snažíme sa, aby sme naše deti „potiahli“ v tom, čo ich baví, zaujíma. U nás nie sú podmienkou dobré známky, aby sa mohli zúčastňovať súťaží. Naším cieľom je deti motivovať, aby objavili v sebe aj skryté talenty,“ uviedol riaditeľ ZŠ Ľudovíta Štúra, ktorá za posledný rok ocenila zo svojich takmer 460 žiakov 180 detí, ktoré získali ocenenia v rôznych súťažiach, olympiádach a pod. Zároveň je táto škola aj dvojnásobným držiteľom Európskeho certifikátu kvality.

Písanie listov nevychádza z módy a radosť nad tým, že tradičné hodnoty úplne nevymierajú, vyjadril vo svojom príhovore v rámci slávnostného odovzdávania ocenenia aj generálny riaditeľ Slovenskej pošty Róbert Gálik: „Som veľmi rád, že aj v dnešných pretechnizovaných časoch deti vedia, čo je to tradičný list. Ten, ktorý napísal Marko Jurkovič, bol skutočne úprimnou výpoveďou detskej duše o jejsnoch.“

List Marka Jurkoviča postupuje do medzinárodného kola súťaže, výsledky ktorého sa dozvieme v auguste.

Trnava

Keď som naposledy navštívila trnavskú jednotku, bola to pochmúrna, šedá pošta. Dnes sa môže po rozsiahlej rekonštrukcii pýšiť naozaj krásnymi novými priestormi. Cítia sa v nich dobre zákazníci, ale aj zamestnanci, ktorí si ešte trochu zvykajú na otvorený priestor. Zákazníci zase sem – tam potrebujú pomôcť s novým vyvolávacím systémom. Suma sumárum bola to pozitívna zmena.

Víta ma Blanka Puterová, dlhoročná poštárka, ktorá poštou doslova žije. Rekonštrukciu vraj robili počas plnej prevádzky, takže to bolo miestami komplikované, ale výsledok stojí za to. „*Doriešujeme už len maličkosť, ale je to „malina“ oproti tomu, čo to bolo. Som rada, že našich klientov môžeme privítať v slušných priestoroch. Teraz je naša pošta nadštandardne vybavená – máme nielen klimatizáciu, ale dokonca aj rekupeiráciu - filtrovanie vzduchu,*“ hrdo hovorí. Rekonštrukciu začali v apríli minulý rok a trvala presne deväť mesiacov, čiže do decembra. Najprv zrušili balíkové oddelenie, potom prestahovali doručovateľov, pripravili kartovňu, šatne, sklad balíkov, potom sa pustili do haly. Pokračovalo sa za plnej prevádzky, len v hale mali vyvesené ospravedlňujúce sa oznamy pre zákazníkov. Našťastie, zákazníci až na troch, ktorí podali sťažnosť, boli chápaní. „*Teraz ešte trochu vyladíme systém, aby bolo všetko ok a aby nenastal žiadny zádrhel a mohli sme zákazníkom vyhovieť,*“ hovorí pani vedúca hlavnej pošty. Keďže je s poštou zžitá a prešla si už vari všetkými možnými poštárskymi profesiami, nemala problém hovoriť ani do nastavovania procesov. Teraz spokojne hovorí, že pošta je nielen taká krásna, ako nikdy nebola, ale všetko je od podaja po dodaj nastavené tak, aby technologické procesy prebiehali plynulo a nič sa zbytočne nezdržovalo. „*Na poštu som nastúpila ako administrátorka pôšt v roku 1994 v Trnave. Potom som prešla do Bratislavy ako administrátorka pôšt, následne ako vedúca pošty. Najdlhšie som však pracovala ako inšpektorka technológie pošty až do roku 2015, kedy som sa ujala funkcie vedúcej Hlavnej pošty Trnava. Môžem však povedať, že je to jednoznačne*

najnáročnejšia funkcia, akú som kedy zastávala. Riadim 145 ľudí, z toho 76 mám na hlavnej pošte. V obvodoch máme 16 pôšt,“ hovorí Blanka Puterová. So smiechom dodá, že ona je jednoducho poštárka, narodila sa vraj pod poštárskou hviezdou a preto nerieši ani to, že poštu si nosí aj domov.

Zastupuje, kto môže

Hoci sa na Hlavnej pošte v Trnave zdá všetko idylické, úplne tak to nie je. V tejto chvíli by nutne potrebovali tri pracovné sily navyše, ale nemajú ich. Problém je v tom, že Trnava, aj keď sa to nezdá, nie je ďaleko od Bratislavy a tak ľudia z tohto regiónu nemajú s pracovnými miestami problém. Na pošte sú voľné miesta pre doručovateľov, ale aj pre priehradkových zamestnancov. Pani vedúca hovorí, že každé ráno zhodnotia stav a potom všetci zastupujú tých, ktorí chýbajú a robia všetko preto, aby šla prevádzka hladko. „*Máme pomerne intenzívnu prevádzku, pretože sme spádová pošta pre všetky trnavské úrady. Chodí sem doslova celé centrum Trnavy. Sú zvyknutí chodiť na našu poštu, čomu sme samozrejme, radi. Pod Hlavnú poštu Trnava 1 patria všetky mestské pošty, okrem pošty pri železničnej stanici. Vydávame obrovské množstvo zásielok a v poslednom čase je čoraz väčší záujem aj o IOMO pracoviská.*“ Na pošte majú určenú jednu priehradku pre hromadný podaj zásielok, päť univerzálnych

Kolektív Pošty Trnava 1.

VĽAVO: Vedúca Hlavnej pošty Trnava 1 Blanka Puterová.

Hala trnavskej jednotky je pre zákazníkov priestraná.

priehradiek, jednu priehradku vedúcej oddelenia, jednu priehradku služieb, dve priehradky finančných služieb a dve VAP-ky Poštovej banky. Podľa slov pani Puterovej majú v Trnave veľa hromadných, úverových podávateľov a popoludňajšie zmeny sú niekedy také vyťažené, že sa nemajú čas ani kedy napíť.

S pani vedúcou si prezerám nové priestory, dvere otvárame čipovou kartou a všetko ešte vonia novotou. Vo veľkej hale pošty to bzučí ako v úli. Je dopoludnie. Pani vedúca hovorí, že toto ešte nie je zďaleka plná hala, tá je vraj vtedy, keď sa nedá v nej ani pohnúť.

Poštmajsterka

K Hlavnej pošty Trnava patria teda tri podávacie mestské pošty, dve mestské dodávacie pošty a zvyšok je na dedinách v okolí Trnavy. Miestnou zaujímavosťou sú pošty Naháč a Dolné Dubové, kde majú poštmajsterky. Vraj sa to nedalo vymyslieť inak a tak dve funkcie nakoniec zlúčili do jednej, aby mohla byť poštárka štyri hodiny za priehradkou a potom 3 hodiny doručovať po obci. „Nedalo sa to inak vymyslieť, také malé dedinky by samostatnú poštu neuživil. V Dolnom Dubovom je veľmi šikovná zamestnankyňa a je s takouto prácou spokojná. Ponúkala som jej prácu na hlavnej pošte, ale radšej zostala v Dolnom Dubovom,“ prezrádza Blanka Puterová.

So svojimi poštárkami, vedúcimi pôšt sa pravidelne stretá každý mesiac. A ak je niekde problém, tak aj dvakrát do mesiaca. „Robíme si aj štvrtročné porady, aby sme prebrali všetko. V predaji sme dobrí v každej položke až na predaj žrebov, ten u nás veľmi nejde,“ hovorí. Predaj podporuje pani vedúca aj krátkymi stretnutiami so zamestnancami hlavnej pošty každé ráno, keď im aspoň v stručnosti povie, na čo je potrebné sústrediť sa, aké sú nové veci, produkty, služby, technológie... „Keďže som pracovala aj v inšpekcii, hovorím im často aj o bezpečnosti a technologických zásadách. Chcem svojich ľudí posúvať ďalej a vzdelávať ich, robiť im prehľady, pretože v poslednom čase je rôznych zmien veľa,“ dodá. Práve preto sú jej dvere otvorené pre všetkých celé dni, hovorí však, že veľa so svojimi ľuďmi komunikuje aj telefonicky,

Reprodukcie našich jedinečných poštových známok zdobia poštu.

Usmievavá Ludmila Šturmová.

Ludmila Šturmová pracuje na pošte od roku 1978. Vraj chcela byť poštárkou od detstva a dokonca sa na ňu aj hrávala. Na Hlavnej pošty Trnava 1 zastáva funkciu koordinátorky Front Office. „Nemám v rodine žiadneho poštára, ja som však poštárkou chcela byť od detstva. Na túto poštu som prišla v roku 1981 a už som tu zostala. Pamätám si všetkých vedúcich, zažila som rôzne rekonštrukcie, ale táto stála jednoznačne za to,“ hovorí. Začínala na listovej priehradke, keď ešte rekomando stálo 1,60 Kčs (teda korunu československú). Potom pracovala v POBoxoch, kde vydávala zásielky. „Vtedy ešte bývali v malej krabíčke pre celú Trnavu,“ zaspomína si. Potom pracovala na peňažnej priehradke, kontrolovala doklady, bola čatárka, doručovateľka a neskôr dlho na inkasnej priehradke. Na poštárčinu stále nezaštevrela, len jej trochu chýba uvoľnenejšia atmosféra, akú ešte pred revolúciou na pošte zažívali. Teraz je koordinátorka Front Office a rieši všetko možné s priehradkovými zamestnancami, poštovými doručovateľmi, zákazníkmi, sťažnosťami, doposielaniami, reklamáciami. Jednoducho využíva všetky svoje vedomosti, ktoré za neuveriteľných 38 rokov na pošte získala.

alebo mailom. A vypláca sa to. „Každý deň pre mňa je novinka a vždy sa nájde niečo, čo je potrebné riešiť, ale taký je život,“ dodá. Po práci sa vraj venuje trochu záhradke, ale jej vášňou sa stalo zdobenie perníkov. Keď mi ukáže v mobile zopár obrázkov, mám doslova otvorené ústa. Vraj sa k tejto záľube dostala len tak mimochodom, keď si chcela pred 10-timi rokmi niečo pekné vyrobiť na Veľkú noc. Potom sa jej veľkou fanúšičkou stala susedka, ktorá má jej medovníčkami vyzdobený celý dom. Napriek veľkému záujmu, určite nechce dať perníkom vo svojom živote prvé miesto. To patrí jednoznačne pošte. „Teší ma, keď sú ľudia spokojní a robím všetko preto, aby tomu tak bolo aj v našich nových, zrekonštruovaných priestoroch.“

Prvá pomoc pri prehriatí a tepelnom úpale

V súvislosti so schválením opatrení na elimináciu záťaže zamestnancov spôsobenej klimatickými podmienkami, podľa aktuálneho dlhodobého vývoja počasia na letné obdobie, vyplývajúci z záväzku SP, a. s., ustanoveného v bode 4.6.4 Podnikovej kolektívnej zmluvy na roky 2012 až 2014 platnej do 31. 12. 2017 v znení neskorších dodatkov, Vám predkladáme tento informačný materiál slúžiaci ako pomôcka pri poskytovaní prvej pomoci pri prehriatí organizmu a tepelnom úpale.

Vysoké teploty počas mimoriadne teplých dní v lete môžu predstavovať zdravotné riziká pre zamestnancov, vyjadrené ako záťaž teplom. Rizikové faktory, zvyšujúce výskyt zvýšenej záťaže teplom sú okrem vysokej teploty aj vysoké množstvo vodnej pary v ovzduší a veľké plochy sálajúce teplo (cesty, budovy). Zdravotné riziká sú zvyšované aj nedostatočným príjmom tekutín, vyšším vekom, srdcovo-cievnyimi chorobami, veľkou fyzickou záťažou, užívaním niektorých liekov, poruchami činnosti potných žliaz alebo poruchami štítnej žľazy.

PREHRIATIE

Prehriatie vznikne, ak telo vytvára alebo prijíma viac tepla ako je schopné odovzdať do okolia. Organizmus sa nestačí ochladzovať pre extrémne vonkajšie podmienky alebo pre zvýšenú produkciu tepla v organizme.

Príčiny vzniku

- dlhodobý pobyt na vonkajšom pracovisku v mimoriadne teplých dňoch (pobyt v prehriatych miestnostiach bez možnosti vetrania, cestovanie autom alebo v MHD v horúcich letných dňoch);
- nadmerné potenie odvádza z tela vodu a dôležité minerály;
- dehydratácia;
- nevhodne oblečený človek (nadmerný počet vrstiev).

Príznaky

Prehriatie sa neprejaví okamžite. Predchádzajú mu varovné príznaky. Človek pociťuje úzkosť, alebo sa stáva apatickým. Koža nadobúda sivý nádych, je pokrytá studeným potom. Lekársku pomoc nie je potrebné vyhľadať.

- nešpecifické príznaky, môžu sa podobať horúčkovitému ochoreniu – chrípke;
- únava, slabosť, vyčerpanie;
- nevoľnosť, zvracanie;
- bolesti hlavy a svalov, svalové kŕče;
- závrate;
- predráždenosť;
- zmeny tlaku krvi a rýchlosti tepu pri postavení (po sedení a ležaní);
- telesná teplota do 41 °C.

TEPELNÝ ÚPAL

Ak sa k spomínaným príznakom pridružia poruchy vedomia, bizarné správanie, pocit sucha v ústach, suchá a horúca koža, dochádza k tepelnému úpalu. Je spôsobený prehriatím organizmu, kedy z tela nie je odvedené dostatočné množstvo tepla. Ide o vážny stav, preto je potrebné privolať záchranú zdravotnú službu (155), alebo navštíviť lekára; môže byť nutná hospitalizácia. Pri tepelnom úpale dochádza k zlyhávaniu dôležitých orgánov a postihnutiu mozgu. Môže k nemu dôjsť aj v dôsledku extrémne zvýšenej alebo dlhohodovej telesnej námahy. Medzi rizikové skupiny patria starší ľudia a ľudia, ktorí sa liečia na kardiovaskulárne ochorenia alebo trpia obezitou.

Prevenia

- piť tekutiny už 24 hodín pred ohlásenými horúčkami; pivo, víno, čierny čaj a káva sa do príjmu tekutín nerátajú (alkohol, tein a kofeín pôsobia močopudne);
- dopĺňať tekutiny (0,9–2,8 litrov denne) a minerálne látky stratené potením a dýchaním v organizme, formou balenej vody s mineralizáciou 200 až 500 mg/l (0,5 litra denne);
- nepiť studené nápoje (najprv musí telo zvýšiť ich teplotu a až potom sa odparujú);
- nosiť pokrývku hlavy (šatku, klobúk);
- pri potení sa ovievať (zvyšuje sa účinnosť potenia), v uzavretých priestoroch použiť ventilátor;
- prispôbiť vrstvenie oblečenia vonkajšej teplote;
- chladíť pokožku chladnou vodou (niekoľkokrát denne);

- podľa možnosti sa vyhýbať slnku, využívať tienené časti pochôdzky;
- vetrať len skoro ráno alebo neskôr večer, počas dňa neotvárať okná;
- pokiaľ sa v aute nachádza klimatizácia, využívať ju.

PRVÁ POMOC

- 1| preniesť postihnutého do chladného prostredia, uložiť ho do dobre vetranej miestnosti, tieňa;
- 2| uvoľniť mu oblečenie;
- 3| uložiť do ležiacej alebo pololežiacej polohy, vyvýšiť dolné končatiny, byť v telesnom a duševnom klude;
- 4| chladíť postihnutého:
 - potierať vlažnou vodou a ovievať ho. Studená voda nie je vhodná. Telesnú teplotu je potrebné znižovať postupne na 38,5 °C, aby pacient neupadol do šoku.
 - zabaliť vrecká s ľadom do uteráku a prikladať na krk, do podpazušia a slabín.
 - prikrýť vlhkou plachtou.
- 5| podávať hypotonickú nesladenú a neprichutenú minerálnu vodu riedenú vodovodnou vodou 1:1, v žiadnom prípade alkohol. Tekutiny podávať po dúškoch v takom množstve, aby mal moč slabo žltú farbu a bol bez zápachu;
- 6| zákaz podávať lieky proti horúčke pri zvýšenej telesnej teplote z prehriatia;
- 7| ak nedôjde k zlepšeniu ťažkostí do 30 minút, konzultovať stav s lekárom. Pri strate vedomia a bezvedomí volať záchranú zdravotnú službu (155).

